

Høringssvar

Med følgende dokument ønsker vi at udtrykke og begrunde vores bekymring for seks af de omprioriteringsforslag, der fremgår af kommunens Omprioriteringskatalog 2027. Vi skriver samlet som udførere med en stor berøringsflade på socialområdet i Ballerup Kommune og en daglig kontakt med de borgere og kolleger, som forslagene nedenfor vedrører.

Forslag 50-01: Tilpasning af budget til Brydehuset

Ved at lukke Krea-delen af Cafe Fokus mister vi et vigtigt fællesskab, som er helt essentielt for en sårbar borgergruppe.

Det er svært at finde tilbud som både har en pædagogisk faglighed tilknyttet og samtidig fungerer som et åbent værested. Cafe Fokus brobygger allerede nu de borgere, der har ressourcerne til det, til øvrige tilbud. Ved at lukke krea-delen kan vi frygte, at de borgere, der er tilknyttet der, skal have en langt dyrere støtte.

Forslag 50-04: Reduktion i antallet af drikkeværesteder

Vi ønsker at gøre opmærksom på, at hvis man i Ballerup Kommune vælger at reducere tre drikkeværesteder til ét enkelt, vil vi igen opleve at der kommer drikkelag rundt omkring i bybilledet til offentligt skue. Dette var hele tanken bag at oprette drikkeværesteder, så børn ved skoler, ældre og borgere i almindelighed ikke blev "generede" af drikkegrupper. Samtidig oplever vi at have bedre "styr på" borgerne ved drikkeværestederne, mens vi nemmere og i højere grad kan have et fokus på denne målgruppes sundhed ved opsøgende indsats i samarbejde med Sundhedshuset, fremfor hvis vi skulle ud at finde grupperne i byen.

Forslag 50-05: Reduktion af telefontid og tilstedeværelse på Den Sociale Indgang

OBS på tiderne der er beskrevet i kataloget. Der mangler tiderne med forberedelse, det er 1 time mere pr vagt i modtagelsen og 30 minutter mere på telefonen.

De sociale problemer, der behandles i Den sociale indgang, er ikke problemer, der går væk af sig selv, tværtimod vil de generelt vokse sig større og dyrere uden tidlig intervention.

Hvis modtagelsen skæres i åbningstid er der en sandsynlighed for at en nogle af borgerne ville få et større støttebehov, §82b eller §85, som er en dyrere løsning.

Modtagelsen tager sig af borgere med komplekse sager. Sårbare og udsatte borgere rummes i DSI's lokaler og modtagelsen har en konfliktnedtrappende effekt på de borgere, der henvender sig. Det går derfor ud over nogle af de mest udsatte borgere i kommunen, hvis vi skærer i åbningstiden. Samtidig kan det være svært at bestille tid i borgerservice hvis man har en kompleks sag med mange facetter.

DSI har en forebyggende funktion, som medvirker, at mange forløb gribes tidligt og ikke udvikler sig til at kræve større støtteindsatser, der er væsentligt større udgifter for kommunen.

Hvis telefontiden i Den sociale indgang reduceres hvor skal borgerne så ringe hen?

Varetagelsen af telefonen udgør første screening for støttebehov. Det kræver således en forståelse af, hvilke gruppeforløb der tilbydes, og hvad de indeholder, hvilke indsatser der findes, aktuelle ventetider mv. Det forudsætter en indgående forståelse af Den Sociale Indgangs tilbud og funktion, samt en viden om, hvad der rør sig i huset. Vi kan fx have perioder, hvor nogle borgere er i krise og kontakter indgangen ofte, hvor der laves særlige aftaler omkring, hvordan disse gribes for at undgå konflikt eller resignation fra borger.

Lang ventetid på støtteafklarende samtaler i forvejen vil med reduceret åbningstid stige, og risikerer derved at skabe en flaskehals, hvor sårbare borgere oplever, at der går længe, før støtte kan iværksættes. Dette, ikke mindst hvis der skæres 3 årsværk i udførerfunktionen og i

myndighedsdelen, samtidig med §107 tilbud lukkes mhp. at få borgere hjem i egen bolig med §85 støtte.).

Forslag 50-06: Reduktion i antal medarbejdere til støtteindsatser efter Serviceloven

Ventelisterne, der findes allerede, vil blive længere, hvilket er i strid med Servicelovens bestemmelse for ventetid for støtte. Samtidig er der pt. en proces i gang omkring hjemtagelse af borgere fra botilbud for at reducere udgifterne, hvilket ikke vil kunne lade sig gøre ved samtidig at nednormere på timer på socialpædagogisk støtte.

Teamets medarbejdere er i forvejen ofte fuldt booket eller overbooket i opgavetid, samtidig med, at ventelisterne stiger.

Ønsket om at nedlægge §107-tilbud med henblik på at få borgere hjem i egen bolig med §85 støtte, vil skabe øget pres på de funktioner, der samtidig reduceres. Igen vil der være højrisiko for flaskehals.

Forslag 50-07: reduktion i antallet af myndigheds sagsbehandlere.

Vi ønsker - som udførere - at vise vores bekymring over, at det foreslås at reducere antallet af myndighedssagsbehandlere.

Ved at have færre sagsbehandlere vil vi få sværere ved at give borgerne den nødvendige støtte rettidigt. Vi skal vente længere på opfølgningssamtaler og vi frygter, at hvis sagsstammerne skal være større end de allerede er for den enkelte sagsbehandler, så vil det medføre dårligere sagsbehandling – selvom vores kollegaer er dygtige er der grænser for hvor mange borgere det er forsvarligt, at den enkelte sagsbehandler har på en sagsstamme.

Forslag 50-10: Reduktion af "kan" opgaver i socialpædagogisk voksenindsats

Vi ønsker ligeledes at udtrykke bekymring over forslaget om at nedlægge frivillighedskoordinatorfunktionen på socialområdet.

Frivillighedskoordinatoren repræsenterer en særlig faglighed, som ikke alene handler om at brobygge enkeltborgere til aktiviteter i civilsamfundet, men også om at have en dyb forståelse for frivillighedens muligheder og begrænsninger. Samarbejdet med frivillige og civilsamfundet er i stigende grad blevet en central del af løsningen på mange af de sociale udfordringer, kommunerne står overfor. Både ny lovgivning, reformer og lokale udviklingstiltag peger i retning af, at civilsamfundet skal spille en stadig større rolle som medspiller.

Netop derfor er det bekymrende at foreslå at fjerne den medarbejder, hvis kerneopgave er at opbygge, vedligeholde og udvikle denne indsats. Samarbejde med frivillighed og civilsamfund er en faglighed på linje med andre specialiserede fagligheder. Hvis funktionen nedlægges, mister Center for Social og Arbejdsmarked ikke blot en medarbejder, men også en væsentlig specialiseret viden om frivillighedsområdet.

Frivillighedskoordinatoren bidrager med et løbende overblik over lokale foreninger, netværk og aktiviteter og har et særligt blik for, hvor civilsamfundet kan bidrage konstruktivt til at løse sociale udfordringer. Dette er ikke en opgave, som uden videre kan lægges over på medarbejdere, hvis primære kerneopgave er en anden. Den nødvendige viden om civilsamfundets udvikling, muligheder og samarbejdsflader kræver tid, netværk og kontinuerlig opmærksomhed.

Funktionen har desuden en vigtig forebyggende betydning i forhold til ensomhed. Det er ofte svært at dokumentere de udgifter, man undgår, men erfaringen viser, at frivillighedskoordinatoren gennem årene har hjulpet borgere der mangler netværk eller borgere med udtalte ensomhedsproblematikker ind i meningsfulde fællesskaber. Når borgere opnår tilknytning til sociale netværk og fællesskaber og får mulighed for at være noget for andre end sig selv, medvirker det til øget trivsel og reducerer behovet for støtte.

Frivillighedskoordinatoren arbejder ikke kun med individuelle borgere, men har også blik for grupper af borgere med fælles interesser. Funktionen kan identificere behov og gå i dialog med lokale foreninger om at etablere relevante aktiviteter eller fællesskaber. Dette skaber

værdi både for borgerne og for foreningslivet og bidrager til at styrke lokalsamfundets sociale sammenhængskraft. Dette blik for hvordan sårbare målgrupper og foreninger på socialområdet spiller sammen vil forsvinde, da ingen i centret ville have denne funktion.

Derudover fungerer frivillighedskoordinatoren som en vigtig sparringspartner for kolleger på social- og beskæftigelsesområdet. Medarbejdere kan trække på koordinatorens viden om relevante tilbud, aktiviteter og fællesskaber i civilsamfundet, uden at hver enkelt medarbejder selv skal opbygge og vedligeholde dette overblik.

Ensomhed er i dag en væsentlig samfundsudfordring, som både nationalt og lokalt får stigende opmærksomhed. Bekæmpelse af ensomhed har dokumenterede forebyggende effekter i forhold til både psykisk og fysisk trivsel. WHO har netop taget ”Social sundhed” ind på lige fod med mental sundhed og fysisk sundhed. Ved at have en frivillighedskordinator tilknyttet kan vi som kommune også have et fokus på den sociale sundhed, som har indvirkning på både vores fysiske og mentale helbred.

Endelig finder vi det paradoksalt, at blandt andet Frivillighedsrådet og Ingerfairs undersøgelse af frivilligheden i Ballerup Kommune har peget på behovet for at opkvalificere kommunale medarbejdere i arbejdet med frivillighed og civilsamfund, samtidig med at man foreslår at afskedige den eneste medarbejder i C-SA med netop denne specialiserede faglighed.

Vi undrer os desuden over sammenhængen mellem dette besparelsesforslag og det forslag, der er fremlagt på Sundheds- og Forebyggelsesområdet. (forslag 55-01) Her foreslås det at investere 0,6 mio. kr. årligt i en medarbejder, hvis opgave netop skal være at understøtte borgere i overgangen fra kommunale forløb til civilsamfundets tilbud og fællesskaber. Begrundelsen er blandt andet, at brobygning til foreninger, netværk og sociale fællesskaber kan styrke borgernes livskvalitet, forebygge ensomhed, reducere behovet for kommunale ydelser og på sigt skabe økonomiske gevinster for kommunen. Hvis det er tanken at brobygning til civilsamfundet skaber økonomisk gevinst for kommunen på sundhedsområdet, er regnestykket vel det samme på socialområdet?

Vi mener, at Fællesskaber, frivillighed og civilsamfundets ressourcer spiller en vigtig rolle i den forebyggende indsats og kan bidrage til at reducere behovet for mere indgribende kommunale indsatser både på socialområdet og på det forebyggende sundhedsområde.

Vi opfordrer derfor til, at frivillighedskordinatorfunktionen bevares på socialområdet, så Ballerup Kommune fortsat har den nødvendige faglige kapacitet til at understøtte samarbejdet med civilsamfundet og fastholde den forebyggende indsats mod ensomhed og social isolation blandt kommunens borgere. Vi bør som kommune ikke afskaffe denne faglighed – snarere skrue op for den.

OMBOLD har siden opstart været en stor succes i Ballerup. De medarbejdertimer, der er sat af til OMBOLD er ret få i forhold til hvad timerne dækker. Vi håber derfor også at forslaget om at skære timerne fra OMBOLD ikke bliver gennemført. Det ville være et stort tab for en stor gruppe borgere, det ville være et tab af et eksemplarisk godt samarbejde mellem en lokal forening og kommunen.

Aktivisternes timer ligger også under dette punkt. Vi stiller os som medarbejdere undrende overfor dette da medarbejdertimerne blev lukket ned på 1/9 2026.

Ud over det kan vi sige, at vi som medarbejdere tror på, at fællesskaber har en betydelig forebyggende effekt på støttebehov - og at bevægelsesfællesskaber i høj grad bidrager til både fysisk- , psykisk- og social sundhed.

Generelt kan disse besparingsforslag betyde, at socialt udsatte borgere i kommunen bliver mere marginaliseret og ikke vil/kan deltage i civilsamfundet. På længere sigt kan dette muligvis blive en dyrere udgift f.eks. flere borgere med paragraf 82b og 85-støtte. Den Sociale Indgang har en forebyggende funktion, som rummer de borgere som har anderledes udfordringer i mødet med den kommunale verden. Disse borgere er ofte socialt udsatte borgere, som i dag ved hvor de kan henvende sig for at få støtte og hjælp til deres hverdag.

Den Sociale Indgang brobygger i forvejen til andre institutioner og organisationer såvel frivillige f.eks. Møllen, Madbanken m.fl. og kommunale tilbud herunder Brydehuset, Café Fokus m.fl. Med dette besparingsforslag kunne man risikere, at denne brobygning i mindre grad vil finde sted og på sigt føre til evt. nedsat livskvalitet for den enkelte borger, men generelt også have en negativ indvirkning på de fællesskaber som der brobygges til.

Opsamling

Vi vil som medarbejderne på socialområdet i Ballerup Kommune udtrykke vores bekymring over seks besparelsesforslag i Omprioriteringskatalog 2027. Vi vurderer, at forslagene vil ramme kommunens mest udsatte borgere og på sigt kan føre til større udgifter.

Lukning af Krea-delen i Café Fokus vil fjerne et vigtigt fællesskab for sårbare borgere og kan øge behovet for dyrere støtteindsatser.

Reduktion fra tre til ét drikkeværested kan føre til flere synlige drikkegrupper i bybilledet og gøre det sværere at yde sundheds- og socialfaglig støtte til målgruppen.

Reduktion af åbningstid og telefontid i Den Sociale Indgang risikerer at forlænge ventetider, skabe flaskehalse og føre til, at borgernes problemer vokser, før de får hjælp. Den Sociale Indgangs telefon og modtagelse er en vigtig forebyggende indsats.

Færre medarbejdere til socialpædagogisk støtte (§85) vil øge ventelisterne og gøre det vanskeligere at hjemtage borgere fra botilbud, som kommunen samtidig ønsker.

Færre myndighedssagsbehandlere kan betyde dårligere og langsommere sagsbehandling, fordi de enkelte sagsbehandlere får større sagsmængder.

Nedlæggelse af "kan" opgaver At afskedige frivillighedskoordinatoren vil svække samarbejdet med civilsamfundet, indsatsen mod ensomhed og den forebyggende brobygning til fællesskaber og frivillige tilbud. Nedlæggelse af OMBOLD (og Aktivisterne) vil ikke spare på sigt – og man nedlægger velfungerende fællesskaber, der har en forebyggende effekt på borgernes støttebehov.

Fælles for vores bekymring for socialområdet er, at vi frygter en stigning i antallet af borgere, der behøver en reaktiv og intensiv indsats. Vi forventer desuden ikke, at forslagene vil have nogen økonomisk gavnlig effekt for kommunen, da de nævnte forslag vedrører principper om forebyggelse af sociale problemer. De tidlige sociale indsatser, som vi driver i Ballerup Kommune (Råd og vejledning i Den Sociale Indgang, socialpædagogiske vejlederforløb, Ombold, Aktivisterne, frivillighedskordinatorfunktionen m.fl.) medvirker netop til at undgå massiv psykisk mistrivsel, ensomhed og personlig uselvstændighed, som kan medvirke desto dybere sociale og psykiske problemer. Dette, kan følgelig skabe behov for omfattende og mere omkostningstunge foranstaltninger som botilbud, anbringelser, hjemløshed, hjemmepleje mv.

På den måde kan de nævnte forslag forårsage, at udgifterne flyttes fra “den billige ende” (de proaktive indsatser) til “den dyre ende” (de reaktive indsatser) og i sidste ende skaber flaskehalse, længere ventetider, spidsbelastning på socialområdet samt en øget marginalisering af borgere på kanten og en generel og mere synlig forværring af social udsathed i Ballerup Kommune.

Vi vil afslutte med at citere Ballerup Kommunes egen psykiatrispolitik, som har beskrevet følgende visioner:

“Målet med psykiatrispolitikken er overordnet, at fremme den mentale sundhed således, at alle mennesker i Ballerup Kommune får mulighed for, at udfolde deres potentiale og livsmuligheder”, og

“Ballerup Kommune vil arbejde for at skabe rammer, der muliggør forebyggelse, tidlig opsporing og hjælp til mennesker med psykiske lidelser, samt tilbud, der kan understøtte recovery og inklusion af psykisk sårbare mennesker og borgere med psykiske lidelser gennem hele deres liv. “

(https://ballerup.dk/sites/default/files/2021-05/ballerup_kommunes_psykiatrispolitik.pdf)